

[Erik Worm.]

værrer har været nødvendigt at indføre og opretholde siden først i 1960'erne. Støtten er som bekendt givet dels i form af kontant støtte, dels i form af tilskud til produktionen og her især til den animalske produktion.

Støtteordninger til et erhverv er i sig selv ikke særlig tiltalende, men her har de i høj grad været nødvendige, bl. a. for at sikre landbruget en antagelig indtjening. Ved en eventuel indtræden i EF vil dansk landbrug og dets produktionssevne og effektivitet efter alt at dømme gå bedre tider i møde, og det kan man naturligvis kun være tilfreds med for landet som helhed og for landbruget i særdeleshed.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til de foreliggende to lovforslag. Der er i disse bemærkninger og i landbrugsministerens fremsættelse redegjort for baggrunden for deres fremsættelse. Men jeg konstaterer med tilfredshed, at regeringen har besluttet at bringe al støtte i henhold til den gældende afsætningslov til ophør pr. 1. februar 1973 ved en eventuel indtræden i EF.

Det er uomtvisteligt, at det for samfundet og selvfølgelig for landbruget vil være en stor fordel, at de priser, de danske producenter af korn, kød og mejeriprodukter opnår den 1. februar 1973, ligger så nær som muligt ved fællesmarkedets priser, idet dette vil give fordele i hele overgangsperioden. Med henblik herpå har det betydning, at kornprisen bliver sat op, fordi forskellige varers pris, her f. eks. flæsk, kød og fjerkræ, i fællesmarkedet delvis bestemmes af kornprisen. Jeg er derfor tilfreds med, at det er lykkedes landbrugsministeren at formå landbruget til med handelen at søge indgået en prisaftale, der for høsten 1972 stort set forhøjer de i år gældende kornpriser med 10 kr. pr. 100 kg. Som følge heraf og fordi en del landbrugere i første halvdel af det kommende høstår må betale den forhøjede kornpris, uagtet at de først opnår fællesmarkedets fordele efter 1. februar 1973, har regeringen tiltrådt, at 1/6 af de tilskud, der på finansloven for 1972-73 er bevilget til dispositionsfonden og til smør- og mælkeproduktionen — det bliver 127 mill. kr., det drejer sig om — dels anvendes til at friholde brødforbrugerne for den prisfordyrelse, som en kornprisforhøjelse vil medføre allerede, inden

vi kommer ind i fællesmarkedet, dels til en uændret statsstøtte til en halvårlig forlængelse af kornloven, og endelig som tilskud til dispositionsfonden, der skal anvende beløbet til en vis rimelig kompensering med hensyn til svinekød, æg og fjerkræ for den forventede kornprisforhøjelse samt til at fastholde det bedst mulige prisniveau for kød- og mejeriprodukter.

Det må efter min mening siges at være et stort gode for ægproducenterne, når der nu i forslaget optages hjemmel til at lade afgiftsbeløb, tilvejebragt ved salg af æg, indgå i en fond, hvis midler kan anvendes som tilskud til ægproduktionen i vanskelige perioder med lave priser.

Der er grund til at hæfte sig ved, at de foreliggende lovforslag er fremsat på baggrund af den enighed, som jeg forstår der er opnået under forudgående forhandlinger mellem landbruget og regeringen. Jeg håber nu, at den enighed, der er mellem regeringen og landbruget, også må bevirke, at landbruget og kornhandelen hurtigst muligt når frem til en frivillig kornprisaf tale.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de to lovforslag, og jeg håber på en hurtig behandling her i tinget.

H. C. Toft: De to lovforslag, der her er til første behandling, drejer sig om hovedlovene for den landbrugsstøtte, der gennem de sidste 10 år har været påkrævet på grund af den europæiske markedsdeling, hvorved det danske landbrugs markedsområder blev delt på en måde, der umuliggjorde et rimeligt eksistensgrundlag for erhvervets udøvere.

Vi havde mange af os den tro, at den europæiske markedsdeling ikke var noget bestandigt, og der blev ved de foranstaltninger, som folkettinget besluttede, taget sigte efter, at det effektive danske landbrug kunne komme igennem denne periode på en sådan måde, at vi ved en samling af de to markedsområder og ved en indgang i De europæiske Fællesskaber havde et dansk produktionsapparat, der var intakt og effektivt og dermed konkurrencedygtigt. I Fællesskabet ville landmandens vilkår blive forbedrede, men det ville også få væsentlig økonomisk betydning for samfundet, idet valutaindtjeningen for Danmark ville øges i betydeligt omfang.

Det store flertal i folkettinget har tilkend-